

Meri Mort

MIN'UN
MAGIANI

LIKE

Sisällys

AVAIN KIERTYY LUKOSSA 10

OSA I: NOIDAN SYNTY

Tunne itsesi, tiedä taikasi

Pohditaan suhdetta noituuteen, omaan identiteettiin ja valmistaudutaan polulle, jonka ylle kaartavat tummat varjot.

JOTAIN UUTTA, JOTAIN VANHAA, JOTAIN LAINATTUA
JA JOTAIN... VIOLETTIA 18

KAIVERRA PAIKKASI MAAILMAAN 21

MAGIANI JUURI 27

Kirjoitusharjoitus: Tunne itsesi – tiedä taikasi 29

Harjoitus: Noidan aikajana 30

NOIDAN POLKU ON PARANTAJAN TIE 31

Kirjoitusharjoitus: Oman magian muovaaminen 33

Noidaksi tuleminen 35

VARJOISSA ON VOIMA 37

Rakkauskirje varjolleni 42

Magia herää pimeässä 44

Katso varjoihisi 48

Kirjoitusharjoitus: Mitä varjo opettaa 51

OSA II: NOIDAN POLKU

Tahtovoima herää, intuitio syvenee

Tutustutaan erilaisiin tapoihin harjoittaa magiaa, kuten kuinka kuljettaa rituaalia ja miten työskennellä myyttisen arkkityypin kanssa. Kosketetaan tabuja ja tiedostetaan varjoissa parantuminen.

MAHDOLLISUUKSIEN MAAILMA 54

MAGIA MEIDÄN AJASSAMME 56

VASTAAVUUKSIEN VOIMA 61

Kysy korteilta: Neljä perustaa 64

TAHTOVOIMAINEN TILA 65

Kirjoitusharjoitus: Pohjantähti 68

Harjoitus: Vahvista tietämystäsi 75

Herää eläin, joka uinut sisälläni 77

RITUAALI LUO MAAGISEN TILAN 81

Rituaalin koostaminen 82

Rituaalin läpikuljetus 85

SEURAA MEDUSAA 89

Kahden maailman kulkija 91

Rituaali: Aallokossa 95

Harjoitus: Myyttiset hahmot elämän estradilla 96

Lailla käärmeen kiertyvän 97

Varjoisa feminiini 100

Rituaali Medusalle: Suolaiset kyynelvet 102

SIIRTYMÄRITUAALI VIE UUTEEN AIKAAN 103

Pieniä rituaaleja menetyksestä toipumiseen 109

OSA III: NOIDAN HENKI

Henget ovat aina olleet

*Markataan alitajuntaan, uniin ja työskennellään
henkien kanssa. Avataan tie magiaan, luodaan suojaavia
rituaaleja ja vaalitaan vastarintaa.*

SPIRITUALISMI TULI JÄÄDÄKSEEN 112

Huhuilua ja rukoilua 115

SUHDE NÄKYMÄTTÖMÄÄN – HENGET JA HENKIOPPAAT 117

Kirjoitusharjoitus: Yhteys henkiin 124

Henkien kanssa työskentely 125

Harjoitus: Henkien kutsuminen 129

Kysy korteilta: Neuvoja hengiltä 131

UHRAUS ON SITOUTUMISTA 133

Kirjoitusharjoitus: Kuuletko kutsun? 136

VILLIN VOIMAN KRUUNU 137

Rituaali: Tienavaaja 140

42 – SYVYYDEN SYKLIN ALOITTAJA 142

Kun vanha ei enää päde 145

Rituaali: Näkymatkalle lähteminen 146

UNEKSUNTA 147

Harjoitus: Astun unien maailmaan 152

VISUAALINEN MAGIA 153

Kirjoitusharjoitus: Taide ja magia 157

MAGIA HERÄÄ VASTARINNASSA 158

Harjoitus: Oman magian eettisen laadun tarkistaminen 162

Rituaali: Jäädätyслоitsu 166

PYHÄLLÄ RAIVOLLA 167

Kirjoitusharjoitus: Aktivoituminen 173

Rituaali pyhälle raivolle: Valkoinen liekki 174

RAJAT 176

Rituaali: Suojaava kehä 178

Rituaali: Luonnonsuojelus 179

SUDENKUOPAT, NOIDAN HAAVAT, YLITETTÄVÄT ROTKOT 182

Harjoitus: Kerää itsesi kokonaiseksi 185

OSA IV: NOIDAN KEHÄ

Kaupunkimagiaa kuun valossa

Palaututaan yksilötasolta asumaan osaksi yhteisöä. Tutkitaan kaupungin ja paikan merkitystä. Seurataan kuun kiertokulkua ja luodaan rituaaleja eri sykleihin. Tullaan osaksi voimapiiriä ja juhlitaan noidan uutta vuotta.

KAUPUNKIMAGIAA 188

Kysy korteilta: Kaupungin kartta 190

Kaupungin energia 191

Arjen paikat 192

Luonto kaupungissa 192

Harjoitus: Loitsu naapurirauhalle 194

Nähdään risteyksessä – Henget kaupungissa 195

Harjoitus: Symbolin hakeminen 197

Rituaali: Kolminkertainen vierailu 201

KUU KULKEE KANSSASI 202

Kuun vaiheet 204

Tunne myös sisäisen avaruutesi liikkeet 206

Musta kuu tuo syväsukelluksen	208
<i>Mustankuun rituaali: Varjoisa omakuva</i>	209
Uusikuu on täynnä potentiaalia	212
<i>Rituaali: Uudenkuun piiri – manifestointi</i>	213
Kuunpimennyksen aika	215
<i>Rituaali: Kirouksen purkaminen kuunpimennyksen aikaan</i>	216
Täysikuu tuo näkyväksi	219
<i>Rituaali: Täydenkuun parantavat laulut</i>	220
<i>Kirjoitusharjoitus: Pysähdy porteille</i>	221
MAAGINEN PIIRI	222
Yhteisön merkitys – Samanhenkisten piiri	223
<i>Kirjoitusharjoitus: Piiriä kohti</i>	227
SUKUJUURET	228
<i>Kirjoitusharjoitus: Osa sukua</i>	229
<i>Rituaali: Rauhaa suhteeseen sukulinjan kanssa</i>	235
NIMI ON LOITSU	236
YHTEYS SYKLISEEN LUONTOOMME	239
<i>Kysy korteilta: Syklit</i>	240
Porttipäivät	241
Noidan uusivuosi	243
Sytytä kynttilä kekrin aikaan	244
<i>Kysy korteilta: Kekri</i>	247
<i>Rituaali: Tulevan vuoden enteet</i>	248
LOPUKSI	250
<i>Kolmetoista noidan hyvinvointia lisäävää ajatusta</i>	251
Kiitollisena	253
Kirjallisuus ja muu inspiraatio	254

Avain kiertyy lukossa

On kevään ensimmäinen päivä. Varikset rakentavat pesää ikkunasta näkyvään suureen mäntyyn. Männyn alta kulkee ihmisiä, mutta varikset jatkavat sinnikkäästi. Vien heille kevätpäivän-tasauksen kunniaksi ravintorikkaita auringonkukansiemeniä. Palaan takaisin sisään kirjoittamaan, sytytän uuden kynttilän pöydälle ja nautin varisten rohkaisevista ja ilkikurisista äänistä, joiden tiedän kantautuvan tulevana yönä unieni taustamusiikiksi.

Maaailmani rakentuu vahvasti visuaalisuuden ympärille. Kun aloin kirjoittaa tätä kirjaa, lähdin leikkimään kollaasimaailman ja kuvatulvan kanssa. Koin palaavani juurilleni kuvantekemisessä – jo teininä leikkasin ja liimasin kollaaseja, nykyään sama tapahtuu koneella. Kirjoitusprosessissani kuvallinen maailma on aina ollut mukana yhtä vahvana kuin teksti. Kun tämä kirja alkoi nousta alitajunnastani ylös konkretiaan, maalasin keittiön seinälle värikkään valtavan käärmetaulun – keltaisen koska lapsi sitä toivoi – sujautin kaulaani kultaisen käärmekorun ja muistin kehollisessa harjoituksessani yhä vahvemmin spiraalin, joustavan rangan, jonka olin jälleen kerran unohtanut kiireiden kynsiin. Liike nousi lantioni pyhästä luusta pääläelle ja herätti nukkuvan intuition. Takaraivolleni avautuivat kullankeltaiset silmät, jotka katsoivat uteliaasti menneisyyteen. Tällä katseella kutsuin erityistä luomisen laatua ja magian sävyä kirjan sivuille.

Aiemmassa kirjassani *Lumoava nainen – tunne villi voimasi* (2018) perehdyin kuun lumoon ja kehon syklisyyteen sekä naiseuden neljään arkkityyppiin. *Varjojen voimassa* (2021) varjoisat feminiinit arkkityypit vaelsivat vierelleni tuoden omia rohdoksiaan elämän eri kohtiin. Nyt rinnallani kulkee Medusa. Hän tuli oppaakseni, koska kutsuin hänet unissani saapuvaksi jo vuosia sitten. Olin silloin kuumeinen, kivuissani

ja näin yöllä parantavan unen, jossa makasin aavikolla pitkän kiviaidan kyljessä. Olin unessa henkitoreissani. Mustaani kaapuun pukeutunut nainen toi parantavat kätensä rintani päälle ja ympärilläni aavikon hiekasta alkoi nousta mustia käärmeitä. Aamulla heräsin virkeänä, puhdistuneena ja pystyin jälleen hengittämään vapaasti. Tämän unen jälkeen ymmärsin syvemmin käärmeiden merkityksen parantajina, elämänenergian liikuttajina ja alitajunnan viestien tuojina.

Toinen eläinseuralaiseni käärmeiden lisäksi on yöperhonen eli yökkönen. Olen itsekin yöperhonen. Valo houkuttelee minua liikkeelle, mutta valo myös kuluttaa minua. Unohdan levätä maailmassa, jossa on liikaa valoa. Nuupahdan kesäisin auringon alle ja talvisin sähkölamppujen loisteeseen. Sanani tippuvat yksittäisinä ulos pääni sisäisestä kaaoksesta ja luottamus tulevaan murenee. Huomaan raahaavani jalkojani. Enkä ole ainoa. Olemme kollektiivisesti väsyneitä, ja ratkaisuksi uupumukseen meille kaupataan erilaisia itsehoitometodeja, lääkintää ja ihmekursseja. Luulen, että ratkaisu ei kuitenkaan löydy ulkopuoleltamme eikä ole ostettavissa. On löydettävä uudelleen yhteys aistivaan ja nauttivaan keholli-suuteen ja leikkivään luovuuteen. Sielumme tarvitsee metsää, solisevia vesiä, ihmeiden todistamista, pysähtymistä ja läsnäoloa. En usko että tarvitsemme epäterveellistä viihteen kulutusta, joka mielletään levoksi, tai lisää pienenlektroniikkaa mittaamaan vointiamme. Kaipaamme inspiraatiota, liekkiä ja ravintoa sielullemme. Tarvitsemme samettisen pimeyden tarjoamia syviä unia ja aikaa kuunnella niitä. Tarvitsemme uskoa johonkin meitä suurempaan, emme yhteen kirjaan täynnä sääntöjä ja kuritusta. Jotain mikä vaatii antautumista, läsnäoloamme ja kaikista kal-leinta mitä voimme antaa elämästämme, eli aikaa ja palasen sielumme kaikkein yksityisintä sointia. Tarvitsemme lisää magiaa. Romantiikkaa,

intohimoa ja punaisia ruusuja työn keskelle. Tarvitsemme piiriä, yhteisön voimaa, tukea ja viisautta.

Jos olet joskus kokenut jotain maagista, tiedät ettei magia ole vain uskon asia, vaikka et aivan osaisikaan selittää miten se toimii. Magia on henkilökohtaista kokemista. Älä siis tyydy toistamaan vain sitä mitä muut tekevät. Luo oma reittisi, tapasi toimia. Käytä tämän kirjan rituaaleja inspiraationa omillesi. On toki olemassa perinteikkäitä rituaaleja, joita kannattaa toistaa, koska siinä mikä kantaa on jatkumoa, muinaista voimaa. Toisto vahvistaa ritualistista voimaa. Uskalla silti luoda jotain aivan omaa.

Magia on täynnä avaimia, oikean avaimen oikeaan lukkoon löytämistä ja uskallusta kiertää avainta. Magia on yhtä lailla pimeyttä ja pelkojen voittamista kuin ruusuja ja rakkautta. Magia ei voi koskaan poistua sinusta, vaikka välillä tuntuisikin, että se jää arjen tylsiin hampaisiin.

Toivon, että kirja inspiroi sinua ymmärtämään, millaista oma magiasi on tai voisi olla ja kuinka siitä voisi tulla väkevämpää. Toivon, että opit tunnistamaan oman magiasi ääriiviivat ja löydät sanoja tunteillesi, vertais-tukea kokemuksillesi ja inspiraatiota tulevaan. Sinun sävyysi, värähtelysi, äänesi ja ainutlaatuiset taitosi ovat erityisellä tavalla omiasi. Kukaan ei voi viedä niitä sinulta pois.

Tunne itsesi – tiedä taikasi – nostata voimasi!

Rakkaudella

Meri, Wild Creatrix

Kirjan harjoitukset ja rituaalit tunnistat kuvakkeista:

HARJOITUS – YÖPERHONEN JA LUKKO

Yöperhonen symboloi harjoitusta tai kirjoitusharjoitusta. Kirjoittaminen on keino tutkia sitä, mistä haluaa ymmärtää ja oppia. Vastaa kirjoitusharjoituksen kysymyksiin tajunnanvirtana, eli kirjoita vapaasti kaikkea mitä teemasta tulee mieleesi. Käytä kynää ja paperia. Älä yritä muodostaa järkeviä, viimeisteltyjä lauseita, tässä harjoituksessa yksittäisetkin sanat toimivat. Vuodata ilman suodatinta tekstiä paperille ainakin viisi minuuttia. Tarkastele sitten mitä kirjoitit. Voit ympyröidä lauseita tai sanoja, jotka tuntuvat kiehtoilta, haastavilta tai herättävät sinussa jonkinlaisen tunnereaktion, muiston tai ihmetyksen. Tai jotain minkä koet olevan hyvä neuvo tähän hetkeen.

RITUAALI – KÄÄRME JA AVAIN

Käärme symboloi rituaalilla olevaa muutosvoimaa. Rituaali on avain, joka kiertyy magian lukossa. Tee rituaalit turvallisessa seurassa ja paikassa itseäsi ja intuitiotasi kuunnellen.

KYSY KORTEILTA

Lisäksi löydät sivuilta kortinnostoideoita. Voit käyttää mitä tahansa korttipakkaa, jonka koet sielukkaaksi ja sinua puhuttelevaksi.

OSA I

NOIDAN SYNTY

TUNNE ITSESI,
TIEDÄ TAIKASI

Kutsun kaikki voimani takaisin!

Jotain uutta, jotain vanhaa, jotain lainattua ja jotain... violettia

Magian historia ulottuu vähintään yhtä kauas menneisyyteen kuin ihmiskunnan sivilisaatioiden historia. Se kehittyi uskontojen ja tieteiden rinnalla yhtenä tapana ymmärtää ja selittää ympäröivää maailmaa. Historiallisesti magiaa on harjoitettu jossain muodossa aina. Magia on saanut erilaisia muotoja eri aikakausina ja eri puolilla maailmaa, kun parannusopit ja tarinaperinteet ovat yhdistyneet kulttuurisiin virtauksiin. Magiassa vaikuttavat myös lääketiede ja muut tieteenalat sekä uskonnot, astrologia ja esimerkiksi shamanistinen maailmankuva. Magiasta tulee tavallisesti mieleen silmänkääntötemput sekä taikurit ja noidat, mutta henkisessä kehityksessä voidaan ajatella, että magian harjoittaminen on osa sisäisen kasvun työkaluja.

Noituus on taito, joka toimii tietynlaisen maailmankatsomuksen sisällä. Noituudella ei ole yhtenäistä dogmaa, koska se ei ole uskonto. Noituiden juuret ovat moninaiset, ja toteutustapoja ja näkemyksiä on yhtä monia kuin harjoittajiakin. Magian kanssa työskenteleville on luonnollista yhdistellä erilaisia perinteitä, historiaa ja tieteitä yhteen uudeksi kokonaisuudeksi. Magia merkitsee mystistä ja arjesta poikkeavaa, yliluonnollista ja erityislaatuista. Sekoittaessaan muinaisia tarinoita, runoutta ja mielikuvitusta magian luovuus muistuttaa minua taiteen tekemisestä, siitä, miten luovissa prosesseissa syntyy taianomaisella tavalla jotain ennennäkemätöntä, koskettavaa ja elämää muuntavaa.

Kreikan kielessä ”magikē” on viitannut papistoon ja oppineisiin, eli ihmisiin, jotka ovat ylempiluokkaisia ja valta-asemaltaan tavallisia ihmisiä korkeammalla. 1400-luvulla ”magikē” tarkoitti taitoa vaikuttaa tai ennustaa tapahtumia ja luoda ihmeitä (luonnon)voimien kanssa. Sanan arvellaan olevan lainattu persiankielisestä juurisanasta ”magh”, eli

'olla kyvykäs, olla voimallinen ja mahdollinen'. Magia-sana on säilynyt käytössä läpi aikakausien, ja sillä on pyritty ja yhä pyritään ymmärtämään ihmisen tietoisuuden toimintaa.

Varhaiset kreikkalais-roomalaiset ja juutalais-kristilliset perinteet käsittelivät pahoilta voimilta suojautumista. Tämä siirtyi kristilliseen perinteeseen, joka yhdisti magian demoneihin. Käsitys magiasta pahan työkaluna vahvistui kristinuskon levitessä läpi Euroopan. Germaaniset, kelttiläiset, skandinaaviset ja luonnonusko yhdistettiin vahvasti magiaan, ja kristillinen kirkko leimasi kansanperinteet harhappisiksi ja tuomitsi ne. Taistelua käytiin läpi keskiajan. Syytökset hui-pentuiivat noitavainoihin, mutta magia ei kadonnut. Sen rooli maailmaa selittävänä käytännön metodina säilyi.

Länsimaisen esoteerisuuden juuret ovat hellenistisen ajan hermetistisissä kirjoituksissa sekä juutalaisessa kabbalassa. Hermetistisissä lähteissä esiteltiin muun muassa mikrokosmoksen ja makrokosmoksen teoria, jota voidaan pitää pohjana vastaavuusteorian maksiimiin "Niin ylhäällä kuten alhaalla". Se on yksi nykypäivään säilyneen magian perusajatuksesta – alkemistinen käsitys siitä, että omilla teoilla voi vaikuttaa kokonaisuuteen, pohjautuu vastaavuusajatuksen. Magia tutkii toisin sanoen suhdetta ihmisen maailman ja maailmankaikkeuden välillä.

Antiikin hermetistiset kirjoitukset löydettiin uudelleen renessanssijakalla. 1600-luvulla syntyi ruusuristiläisiä veljeskuntia, jotka yhdistivät oppejaan alkemiaan – oppialaan, josta kehittyi myöhemmin myös nyky-muotoinen kemia. 1800-luvun lopulla kristillisen uskonpuhdistuksen vastavoimana kiinnostus okkultismia kohtaan kasvoi. Spiritualismin ohella tunnetuin aikakauden okkulttinen liike oli teosofia, joka yhdisti länsimaista esoteriaa ja psykologiaa itämaisiin uskontoihin. Näiden hengellisten liikkeiden opit laajenivat ja saivat uusia muotoja 1900-luvun loppupuolella muun muassa new age- eli uushenkisyysliikkeen kautta.

Oman osionsa magiaperinteestä täällä Suomaassamme muodostavat itämerensuomalaisen mytologisen perinteen jatkajat. He elvyttävät metsäkansamme kansanuskkoa, kuten loitsuamista, luonnonrohdoksilla

Magiaa on kaikkialla
ja noituus on sitä,
että tiedät kuinka
magiaa käytetään.

parantamista, tapakäytänteitä ja ymmärrystä luonnon kanssa harmoniassa elämisestä, kuten luonnonvoimille uhraamisesta ja ylipäänsä elämisestä yhteisymmärryksessä metsän kanssa. 5000 vuotta eaa. tehtyjen kalliomaalausten ja shamanistisen pyyntikulttuurin sekä tietäjäperinteen, runonlaulajien ja muinoin pelättyjen pohjoisten noitien jälkeen, tultaessa kohti meidän aikamme, on ehtinyt tapahtua paljon magiaa ja yliluonnollista, joka yhä virtaa hiljaisena tietona verissämme. Pyrkimys on tavoittaa uudelleen jotain, jonka olemme jo lähes kadottaneet.

Vaikka kirkko tuhosi tehokkaasti luontoyhteyttä kumartavaa kansanperinnettä, rakkaus metsään säilyi. Suomessa luontousko jäi kulkemaan rinnakkain valtauskonnon kanssa ja vahvistui jälleen, kun taiteilijat ja kirjailijat nostivat luontomyytit osaksi kultakauden ylevää kansallisuusaatetta. Väitän, että yhäkin usko metsään ja puiden viisauteen elää merkityksellisenä pohjoisen kansamme keskuudessa, sillä verrattuna Keski-Eurooppaan kaupungistuminen on tapahtunut täällä vasta hiljattain. Voisi jopa sanoa, että nykysuomalaisten keskuudessa myös esoteerinen, uushenkisyydestä lähtöisin oleva ajattelu, enkelikommunikaatioon ihas tuminen ja jopa hindulaisen perinteen lahja maailmalle, jooga, saavat taustakseen yhteyden luonnonvoimiin ja kosketuksen luonnon syklisyyden kanssa. Kenties täällä pohjolassa noituus on yhä villiä ja mullasta nousevaa, vaikka internet ja globalisaatio meitä tahtovatkin houkutella kauemmas sammaleesta. Onneksi emme ole kuitenkaan niin yksinkertaisia, että meidän tarvitsisi tehdä valinta menneisyyden tapojen ja nykyajan teknologian välillä. Paikallisen metsän ja laajemman, kosmisen tai globaalin maiseman ymmärryksen ei tarvitse kilpailla keskenään, vaan meidän on mahdollista kasvaa ja sulautua toimimaan monilla tasoilla ja erilaisissa paikoissa.

Kaiverra paikkasi maailmaan

Suomessa käytettävän noita-sanan juuret löytyvät suomalais-saamelaisesta alkumuodosta ”noita” sekä saamenkielisestä sanasta ”noaidi”, joka merkitsee shamaania. On arveltu, että käsitteet ovat kulkeutuneet meille pohjoisesta Euraasiasta. Englannin kielen noitaa tarkoittavan sanan ”witch” etymologiset juuret ovat hieman hämärän peitossa. Osa tutkijoista on sitä mieltä, että sana voidaan jäljittää indoeurooppalaiseen ”weid”-sanaan, joka tarkoittaa sekä ’nähdä’ että ’tietää’.

Sana ”noita” kantaa historiassaan tietoa, kyvykkyyttä, näkemisen taitoa ja näkemysten sanoittamista. Noita on ollut ja on yhä yhteydessä näkymättömään, pyhään, mysteereihin ja parantaviin rohdoksiin. Noita on symboli selkeydelle ja omalle voimalle.

Noidaksi voi kuka tahansa nimetä itsensä, mutta muiden tehtävä ei ole nimetä jotakuta noidaksi. Vaikka noita-sanaan liittyy erityinen merkityserinne, noidan tie ei ole yhdenlainen vaan individualistinen. Noidat jakavat kuitenkin usein yhteisiä asenteita: Luontoyhteyttä ja omaa luontoympäristöä arvostetaan, ja monet pitävät muuntautumiskykyä, taitoja ja käsillä luomista merkittävänä taitoina. Moni painottaa noituudessaan suvaitsevaisuutta ja sallivuutta, mutta yhteiskunnan järjestelmää ja sen kapitalistisia toimintatapoja saatetaan kyseenalaistaa.

Perinteet tai kansanperinne eivät kuitenkaan kiinnosta kaikkia, vaan noituus saatetaan kokea esimerkiksi osana omaa holistista voimaantumista tai vaikkapa yhteytenä ja kuulumisena kansainvälisiin someyhteisöihin. Noituus saattaa olla vain yksi väline, jonka avulla keskitytään muovamaan omasta elämästä ja terveydestä parempaa, tai se voidaan kokea taideperformanssina, jossa larpataan visuaalisesti kiinnostavaa roolia. Noituus on aina adaptoitunut ympäristöön ja aikaan jota kulloinkin elämme, ja siksi pyrin välttämään termiä ”nykynoitaa”. Noita on kiinni ajassaan, vaikka metodit olisivat perinteikkäitä.

Noita elää vahvassa yhteydessä luontoon ja sen sykleihin, mistä syntyy luonteva suhde kuolemaan ja ymmärrys siitä, että kuolema on ja tulee aina olemaan osa elämää. Elämässä ei voi valita vain valkoista valoa, vaan on käytävä nuotion pohjalla sysimustassa. On viihdyttävä hiilen keskellä kytemässä ja etsittävä tummaa multaa, joka luo maaperän kasvulle. Noita on magian kanssa työskentelevä varjotyöläinen, joka on kiinnostunut kohtaamaan omia pelkojaan ja työstämään omaa tonttia ennen kuin siirtyy tuntemattomiin metsiin. Se on usein epämurkkaa ja haastavaa mutta tuo kasvua ja tasapainoa. Noidat ymmärtävät uskomusten, toistuvien käytänteiden, rituaalien ja siirtymäriittien, oman ajattelun ja yhteisön voimaa. Tämä kaikki vaatii (hyvin mustaa) huumoria, lempeyttä, sydämellisyyttä, inhimillisyyttä, itsensä parantamista ja sitä kautta parannuksen tuomista maailmaan eri keinoin.

Kourallinen ihmisiä on vihkiytynyt elämään perinteitä kunnioittaen luontoyhteydessä ja harjoittamaan noituutta ammattina keräillen luita ja valmistaen yrttirohdoksia, luoden rumpuja, kirjoittaen kirjoja, povaten ja parantaen. Arvostan suuresti näitä ammatinharjoittajia, yrittäjiä, jotka toteuttavat taidettaan ja ovat näin yhteisen hyvän palveluksessa omalla ammattitaidollaan.

Noita kerää tietoa auktoriteeteilta joita kaikki eivät tunnusta. He tuijottavat hämähäkin kulkua verkolla, lukevat pilvistä seuraavaa päivää. Kuuntelevat puita ja katsovat syvälle silmiin. Moni jakaa kollektiivisen kokemuksen ulkopuolisuudesta ja siitä, että on hankala löytää paikkaa normiyhteiskunnan toimijana. Toiset ihmiset herättävät vähintään yhtä paljon epäilyä kuin luottamusta. Magiassa mielen monimutkaisuuteen suhtaudutaan humanisti – sallivasti ja hakien ymmärrystä mielen haasteisiin kaikin käytettävissä olevin keinoin. Herkkyys on magian harjoittajan voimavara mutta vaatii yhtä lailla hermostollista resilienssiä ja vahvaa keho–mieli-yhteyttä.

Valtavirrassa noita on yhä vain henkilö lastensaduissa tai haukkumaisana, jota käytetään etenkin hankalaksi koetuista naisoletetuista ihmisistä. Onneksi elämme parhaillaan murroskautta, jossa noituutta on alettu pitää yhtenä maailmankatsomuksena muiden rinnalla. Mutta miksi noidat nousevat nyt niin laajasti näkyville – mediaan ja ihmisten puheisiin? Miksi niin moni kutsuu magian elämäänsä virtaavaksi ja haluaa ottaa takaisin noita-sanan käytön positiivisessa merkityksessä – ja kenties myös pienenä varoituksena muille?

Ehkä yhteinen tahto palauttaa voima takaisin yksilölle systeemiltä on viime aikoina voimistunut. Oravanpyörästä hypätään joukolla pois ja etsitään parannusvoimia ilmastomuutoksen, yhä lähemmäksi tulevien sotaututisten ja kaiken poliittisen kaaoksen keskellä. Halutaan kullata ja paikata omistautuneen käsillä tekemisen keinoin särkyneiden astioiden raot. Valtauskonnot ja varsinkin niiden tarjoama patriarkaalinen, ylhäältä johdettu henkinen kilvoittelu taivaspaikasta ja valaistumisesta ovat saataneet tuottaa pettymyksen samoin kuin elämä loputtomien, etenkin naiskehollisia rajoittavien sääntöjen alla.

Noituus on itselleni nimenomaan tapa olla olemassa monipuolisesti naisena, joka on vapaa valitsemaan oman polkunsä ja nimensä. Se on luvan antamista kehopositiiviselle, villille ja syklistä elämäntavalle.

On menossa noidan renessanssin aika. Uudelleensynnyttämme ja muotoilemme uuden näköiseksi jotain, joka on ollut olemassa jo kauan, jotain, jolla on pitkät perinteet eri kulttuureissa ympäri maailman. Samalla huokumme sanoihin ja laitamme noitia ”laatikoihin”; on yrttinoita, tarotnoita, teknonoita, meedionoita, keittiönoita, somenoita ja niin edelleen. Nämä ovat kuitenkin vain erilaisia työkaluja, magian harjoittamisen tapoja, eivät koko totuus noituudesta. Ehkä vielä tulee aika, kun haluamme määrittellä yhdessä positiomme ja paikkamme yhteiskunnassa. Se vaatisi kuitenkin yhteisten pelisääntöjen luomista, emmekä halua enää yhtään lisää sääntöjä joiden noudattamista vahditaan. Haluamme olla rauhassa liian tiukoilta määrittelyiltä. Haluamme kadota usvaan, illan hämärään, takahuoneisiin, puun latvoihin, korppien siiville, upota silmien taakse. Haluamme nousta valkokankaille, otsikoihin, toiveisiin ja unelmiin, jäädä kielelle pyörimään häiritsevinä mutta mielenkiintoisina, kuin kulmahampaan kulunut reuna.

(Uus)pakanallisuus saattaa toisinaan ajautua romantisoimaan mennyttä aikaa, jolloin maailmanjärjestys tuli luonnosta. Ei miesten kirjoittamista kirjoista, ei eri maiden jumalilta, ei valtion verottajalta tai markkinatalouden luomasta illuusiosta. Menneisyys voi vaikuttaa houkuttelevalta yksinkertaisuutensa vuoksi. Jokaisella ihmisellä oli selkeä paikkansa ja tarkoituksensa perheessä ja kyläyhteisössä. Tosiasiassa ihmiset kuolivat nuorempina, eikä leipää ollut pöydässä ellei viljaa itse kasvattanut ja kytännyt seuraavaa ateriaa talvisessa metsässä jääpuikko nenästä valuen. Toisen järven rannalla oleva kylä oli kaukainen paikka, jota asutti tuntematon uhka.

Luontoon ja syklisyyteen paluu onnistuu onneksi myös kaupungissa, sen rakenteissa, puistojen reunoilla ja silloilla, kuuta katsoen ja oman kohtuverensä valumista seuraten. Kirjojen sivuihin uppoaminen, oman suvun tarinoiden kuuleminen ja puille puhuminen on useimmille mahdollisuus löytää sielukkuutta hektisessä nykymaailmassa. Koen kaihoa elävää ja yhteistä kansanuskkoa ja elämän myyttisiä tarinoita kohtaan, tunnen tahtoa säilyttää jotain sellaista, mikä on jo lähes kadonnut, haluan luoda uusia luonnoksia väkevästä loitsuista. Digitalisaation ja tekoälyn vastavoimana löydän innostusta käsityöläisyydestä, epätäydellisyydestä, riskien ottamisesta, hienovaraisten lankojen kutomisesta toisiinsa. Imen itseäni keskeneräisyydessä elämisen sallimisen.

Noituus edustaa minulle villin ja vapaan asenteen kehollistamista. Unohtamatta ahh niin suloista boheemia elämää, rappiollista jäätävän tyylikästä dekadenssia ja nautinnon asettamista suorittamista tärkeämmäksi. Hekuma sykkivässä kehossa auttaa minua herättelemään luovia voimia, joita noituus valjastaa käyttöön ja joiden myötä on mahdollista pysyä vuodesta toiseen idearikkaana. Noituudesta on tullut oman ilmaisuvoimani väylä, joka antaa luvan leikkiä alkemistista leikkiä vielä aikuisuudessaakin. Se on kuin astia, joka kannattelee kehollisia maagisia kokemuksia, niitä hetkiä, kun olen imeytynyt syvärentoutuksessa kosmokseen ja jättänyt vain paljaat luut jälkeeni lepäämään maan pinnalle. Kun olen muuttunut villissä virrassa sudeksi ja juossut juurien alta neljällä jalalla, korvat pystyssä, aistien koko metsän turkissani.

Parhaimmillaan noituus auttaa näkemään maailman tasapainoisemmin ja monipuolisemmin, useammissa sävyissä, valoissa ja varjoissa sekä sateenkaarella ratsastaen. Noituus on henkisen kasvun paikka, johon mahtuu ääntä yhtä paljon kuin hiljaisuutta ja jonka muotoa ei voi kukaan muu tarkkaan määritellä. Varmaa kuitenkin on, että tässä kaikessa on potentiaalia tuoda syvää sisältöä tyhjyyden, voimattomuuden tai merkityksettömyyden tunteen tilalle.

Olen
pehmeä nainen
jonka rajat on tehty miekoista ja kirveistä

Olen
utelias nainen
jonka katseessa on lohikäärmeen vatsanpohjan tuli

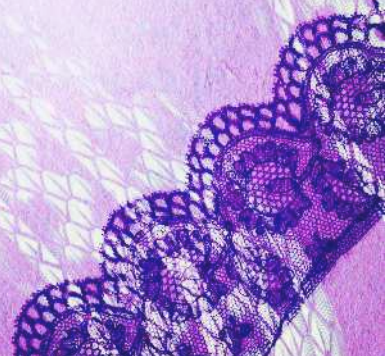
Olen
tanssiva nainen
joka matkaa unissa hautaholviin lepäämään

Olen
lumoava nainen
joka raakkuu korppina taivaan tuulissa

Olen
tekevä nainen
jonka nyrkki puhkoo lasikatot

Olen
taivaallinen nainen
jonka pehmeät sormet silittävät tähtiä

Olen
henkinen nainen
joka matkaa syvyyksiin.

Magiani juuri

Uskoin, että minusta voi tulla lähes mitä vain. Joten minusta tuli noita. Ja meitä on paljon. Ei ehkä sellaisia noitia kuin elokuvissa ja kirjoissa vaan alitajuntaan sukeltajia, perinteen tutkijoita ja uudistajia, todellisuuden muovaajia, näkijöitä, hoitajia ja parantajia, taiteilijoita, keräilijöitä, karuilijoita, unen valtakunnan viisauden hakijoita, kuoleman porteista rinnalla kulkijoita, monenlaisia ja määrittelemättömiä. Vapaita luomaan itse itsensä. Mutta tämä sana, noita, yhdistää meitä ympäri maailman. Se on vino hymy, eläin katseessa, jonka vain toinen samankaltainen voi nähdä.

Usein meidän on kaiverrettava tiemme maailmaan pitkillä kynsillä ja piikikkäillä haravoilla. On luotava uria, joita pitkin seuraavat voivat kävellä. Kävellä rinnakkain, niin että jäljistämmme nousevat rikkaruohot valtaavat taas maan. Me olemme kauniita ja herkkiä mutta vahvoja villikukkia, joilla on parantavia voimia. Me muistutamme toimivista kansanperinteistä, siitä minkä me kaikki jo luissamme tiedämme metsän voimasta, elämän hauraudesta ja villistä kehollisesta voimasta. Me keräännymme piireihin laulamaan, tulen ympärille tanssimaan ja avarille kallioille itkemään toistemme suruja. Toisinaan aiheutamme pahennusta vain pelkällä aidolla olemassaolollamme. Naurullamme, ylitsepursuavalla seksuaalisuudellamme, synkällä ahdistuksellamme ja määritetoisilla askeleillamme.

Noita on näkyvä eikä kuulu enää piiloon metsämökkiin kauaksi muusta yhteiskunnasta. Vaikka sielläkin noita viihtyy, koska hän ei ole sielläkään yksin. On luonto, eläimet ja henget. Se mikä muille näyttää erakoitumiselta on monelle noidalle luonnollinen tapa elää. Se mikä muille näyttää kaaokselta kaiken beigen, organisoituneen ja lineaarisen keskellä on noidalle kiehtova luomisen tila.

Olen tehnyt tietoisien valinnan olla näkyvästi noita, olla yhtä aikaa hyvin yksityinen ja samanaikaisesti teosteni sivuilla julkinen. Tutkin ja